

Nationale Federatie der Zagerijen

Colloqium LOOFHOUT

Houffalize 31/08/2011

Openingstoespraak

door François RUCHENNE (Algemeen Secretaris van de Nationale Federatie der Zagerijen)

Geachte dames en heren,

Het doet me werkelijk genoegen dat u zo talrijk op onze uitnodiging bent ingegaan. Ik heet u dan ook van harte welkom.

Ik ben verheugd u te mogen verwelkomen namens de NFZ en het Europese programma Interreg IV A – Regiowood, en meer bepaald Actie 2.1. Deze laatste beoogt de beschikbaarheid van de bosrijdommen te toetsen aan de behoeften van de diverse bedrijven die verantwoordelijk zijn voor de eerste verwerking van het hout in de Grote Regio (Lotharingen – GHL – Rijnland-Palts en het Waalse Gewest).

Na onze studiedag over het naaldhout - op 31 mei jl. - wilden we er ook een houden over het loofhout.

Tijdens deze lange halve dag zullen we het over de toekomst en de verdere ontwikkeling van de houtverwerkingsketen hebben; maar eerst wil ik enkele minuten uittrekken om samen de huidige situatie kort onder de loep te nemen.

Ik kan u verzekeren dat de loofhoutzagers zich zorgen maken, ook al lijkt de voorziene verbetering op het vlak van de vraag zich stilaan te bevestigen.

Vooraf de rendabiliteit en de problemen rond de bevoorrading van hun bedrijf baren hen zorgen.

Deze bevoorrading wordt met name bedreigd door

1. de export van rondhout naar landen buiten de Europese Unie en meer bepaald naar China, India, Vietnam.
 - Duizenden containers met populierenhout, bestempeld als 'Pine', vertrekken vanuit ons land richting India; eigenaardig genoeg laat deze houtexport geen enkel spoor na in de statistieken... Tezelfdertijd zijn onze Vlaamse zagerijen, die zich in goed gevulde orderboekjes kunnen verheugen, verplicht periodes van economische werkloosheid in te lassen omdat de door de traders gehanteerde aankooprijzen voor het rondhout niet haalbaar zijn voor hen.
 - Chinese importeurs zijn traditionele kopers van loofrondhout geworden. Vroeger ging hun voorkeur uit naar beukenhout, maar door de schade aangericht door de spintkever is daar verandering in gekomen en kiezen ze nu massaal voor eikenhout. In heel West-Europa kopen ze er tegenwoordig aanzienlijke volumes rondhout van op. Tegelijkertijd beschermt China jaloers zijn 200 miljoen ha bossen en wouden en wordt daar elk jaar maar liefst een bijkomende 10 miljoen ha bebost.

Sommigen zullen u op basis van de cijfers zeggen dat er voldoende hout beschikbaar is om de Belgische zagerijen te bevoorraden en dat het exporteren van de surplusvoorraad niet ten nadele van de sector van de eerste verwerking gebeurt.

U moet echter ook het volgende weten: enerzijds overtreft de vraag naar gezaagd loofhout in absolute waarde uitgedrukt het aanbod, maar ook de concurrentie van de import speelt een rol, en anderzijds wordt de productiecapaciteit van onze zagerijen niet ten volle benut. Dit betekent dat onze bedrijven aan een veel grotere vraag zouden kunnen voldoen als ze tegen een aanvaardbare prijs over een toereikende voorraad van de vereiste kwaliteit zouden kunnen beschikken!

De kwaliteit van het hout is inderdaad een essentiële factor waarmee rekening moet worden gehouden.

En omdat de Belgische zagers en de buitenlandse kopers rondhout van dezelfde afmetingen en kwaliteit zoeken, creëren ze binnen hetzelfde marktsegment een scherpe concurrentie die ook nog eens wordt scheefgetrokken door de enorm gunstige arbeidsvoorwaarden in China.

Met ongeduld wachten de Europese verwerkers dan ook tot Europa maatregelen neemt zoals de meeste Afrikaanse landen dat reeds doen: daar is het exporteren van niet ter plaatse verwerkt rondhout verboden.

Eigenlijk gaat het hierbij om beslissingen die gebaseerd zijn op het gezonde verstand en waarbij zowel rekening wordt gehouden met de ecologische impact als met de sociaal-economische aspecten.

Is het niet interessanter werkgelegenheid te creëren in plattelandsgebieden die vaak achtergesteld zijn om op die manier gezaagd hout te kunnen exporteren dan rondhout zonder enige toegevoegde waarde te exporteren en zich daarbij ook nog eens aanzienlijke volumes aanverwante producten zoals papierbrij, bouwpanelen of brandhout en dergelijke te ontfemen?

2. Ook de concurrentie van het energiehout – waarbij het vooral om beukenhout gaat - leidt tot kopzorgen. Na de verwoesting aangericht door de spintkever kent deze houtsoort heel wat moeilijkheden om opnieuw in de gunst te geraken en terrein te heroveren.

Het is bijzonder betreurenswaardig en zelfs absurd dat rondhout dat er decennia over gedaan heeft om tot volle was te komen en probleemloos tot gezaagd hout zou kunnen worden verwerkt, zonder meer verbrijzeld wordt om er energiehout van te maken.

3. Onze loofhoutzagers moeten het gebrek aan valorisatie van secundaire producten nog verhelpen, maar dat is niets nieuws. Waar is de tijd dat de Belgische zagerijen niet minder dan 450.000 dwarsliggers per jaar produceerden voor de NMBS en er volle vrachtwagens beladen met stut- en ander hout naar de staal- en de glasindustrie vertrokken?

Terwijl deze markten geëvolueerd zijn, blijft de boomconfiguratie onveranderd ...tenzij het DNF erin slaagt bomen zonder 2^e bovenhout of punt of vierkante bomen te laten groeien!

Wat het gezaagde hout betreft, bestaat er eveneens een open concurrentie maar dat is al eeuwen een van de fundamentele en onvermijdelijke wetten van de handel.

Samenvattend kunnen we stellen dat loofhoutzagerijen het niet onder de markt hebben. Een flink aantal ervan heeft de samenloop van ongunstige factoren niet

overleefd. Maar wat telt, is de toekomst en misschien ontspringt vandaag wel de hoop op betere tijden.

Ik dank u voor uw aandacht.